

בעליהון בשווייץ?

מן המפורסמות היא כי לא ניתן לברר זהות של מפקידים בבנקים שווייציים. בכל זאת, יש דרך לברר אם למישהו יש חשבון בבנק מסויים.

השיטה פשוטה: מפקידים על שמו, באותו בנק, סכום כסף. אם הכסף אינו חוזר, אות הוא שיש לו שם חשבון. אם הכסף חוזר — סימן שאין לו שם חשבון. בון. בתנאי, כמובן, שזהו חשבון על שמו של האיש, ולא חשבון ממוספר.

„רסקו“

מוחקת הפסדיה

המאזן המאוחד של קונצרן „רסקו“ למרס 1974 יראה רווחים של 20 מיליארד לירות על מחזור של 200 מיליון לירות. הווי אומר, הרווח הוא 10% על המחזור, רווח נאה ביותר.

עם המאזן הזה תישאר יתרת הפסדים של „רסקו“ שישה מיליון לירות. כזכור, בשנת 1967 התגלה כי ההפסד המצטבר של „רסקו“ הוא 120 מיליון לירות. ההפסד הוקטן על-ידי הגדלת הון של הסוכנות היהודית, בשיעור של 40 מיליון לירות. יתר ההפסדים מקור זימים על-ידי רווחי החברה. מנכ"ל „רסקו“ הוא יגאל וינשטיין, שחלף את ישראל קרוא, שנפטר מהתקף לב.

„רסקו“ הפסיקה כימעט לחלוטין את הבנייה העצמית, ועוסקת בעיקר בבנייה לעולים וזוגות צעירים. היא שותפת בשיטת בפרוייקט גדול במדינה זרה, עבור חיל-הים שלה. השותפים האחרים הם המשקיע היהודי מגרמניה איגנץ בר

מנכ"ל וינשטיין מקזים, מקזים

ביס, ושותף מקומי. החיך הכולל של הבנייה הוא 120 מיליון דולר תוך ארבע שנים. תכנון הפרוייקט נעשה על-ידי הארכיטקט דן איתן, וחברת „שירותי הנדסה לישראל“.

המיפעל הוקם על-ידי קבוצת „גולדשטיין-לבנטאר“, שהממשלה קנתה מהם את חלקם ולקחה על עצמה את כל החורבות. גולדשטיין הוא סוכן „פיאט“ בישראל, ויכול לשלם מרווחי „פיאט“ את הפסדי „סיבי דימונה“ במקביל למתנה שנתנה לו הממשלה, הוא תרם לקרן-ספיר תרומה של חמישה מיליון לירות.

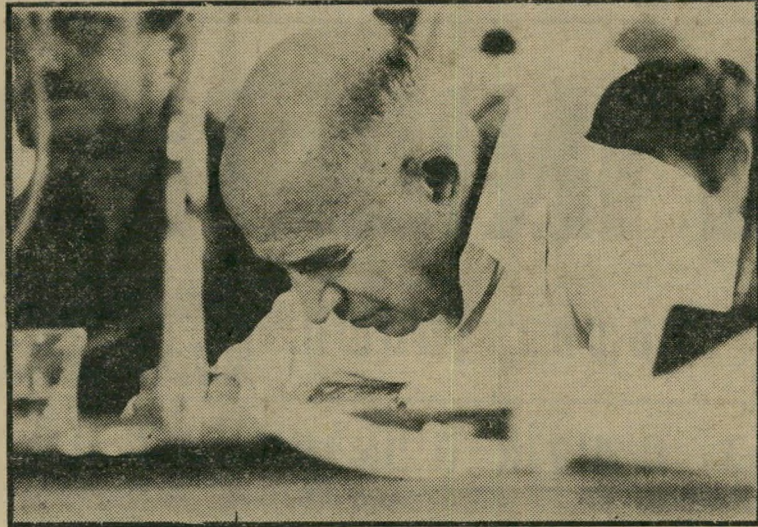
איך להרוויח פעמיים על הפיחות

התשומת-ליבו של יהושע רבינוביץ:

מי שחשב כי בעליהון הרוויחו בפיחות ובהתייקרויות רק את עליית שער האיגרות-החוב — טועה. מי מהם שהוא חכם, ויש לו יועצים טובים, כבר הרוויח את הפרשי הפיחות פעמיים. ומי שטרם עשה זאת, יקרא טור זה בתשומת-לב וירוץ לעשות זאת.

ובכן: כל מי שהחזיק באיגרות-חוב לפני הפיחות, נהנה מעליית-שער גדולה, בגלל הפיחות. עכשיו ניח כי מכר את האיגרות-החוב שלו מייד אחרי הפיחות, ומימש את הפרשי-השערים שהם תוצאה מהפיחות. הוא נשאר עם כסף מזומן, ואינו יכול לרכוש שוב איגרות-חוב צמודות בשערים של לפני הפיחות. רק רגע! אינו יכול? נוי אמר זאת! בישראל, שהיא גן-עדן לבעלי-ההון, אין דבר שלא ניתן לעשות.

איך אפשר כיום לקנות השקעה צמודה בשערים של לפני הפיחות? שתי דרכים: האחת, דרך תוכנית-החיסכון של הבנקים. כמה מהן, כמו תוכנית „יתר“, „פלס“

שרי-האיצור רבינוביץ נא לקרוא

של „בנק הפועלים“, מאפשרת לכל המשקיע בתוכנית, עד ה-15 בכל חודש, להצמיד את כספו לפי השער של ה-15 בחודש הקודם. היו רבים, שמשך שלושת הימים שחלפו בין הפיחות לבין ה-15 בחודש מכרו את האיגרות-החוב שלהם, מימשו את עליית השערים של הפיחות, הכניסו את הכסף לתוכנית „יתר“, „פלס“ ושוב נהנים מעליית שער הפיחות.

מה אתה יכול לעשות כיום, אחרי ה-15 בחודש? לך אל חברות-הביטוח. הללו, בגלל סימטום האוצר, מחשבות את כספי המשקיעים בתוכנית החיסכון אצלן פעמיים בשנה, בינואר וביוני. פירוש הדבר הוא כי מי שמשקיע כסף בתוכניות-החיסכון של חברות-הביטוח עד ה-31 בדצמבר, כספו יכול להירשם לפי שער המדד של יוני! האוצר משלם לחברות-הביטוח את הפרשים.

אז למה אתה מחכה? מכור את איגרות-החוב שלך, רוץ לחברות-הביטוח ותרוויח את הפיחות פעמיים. מי אמר שישראל מכבידה על החיים בה?

מסו"ת מסרב לייבא בשר זול

1400 טונות הוטן. זהו בשר מעולה, אולם למרות מחירו הזול הוא יימכר לצרכן במחיר המופקע של 20 ל"י לקילו.

בגלל לחץ של איגוד הנוקדים (מגדלי הכבשים) בוטל המיכרז הממשלתי לייבא בשר-כבש. איגוד הנוקדים איים לעלות עם עדריה-צאן על משרד-המסחר-והתעשייה בירושלים. אילו התירה הממשלה ייבוא בשר-כבש, היה מחירו לצרכן 13.5 לירות הקילו, לעומת מחיר כבש מקומי לצרכן, שהוא 30 לירות הקילו.

האמריקאים יוצאים

מ.סיבי דימונה

הקבוצה האמריקאית שקנתה לפני כמה חודשים את מיפעל-הענק לטקס-טיל „סיבי דימונה“, הודיעה על הסתלקותה מן העסקה. הקבוצה נסוגה, למרות שקיבלה מן הממשלה תנאי-קנייה מדהימים בזולותם.

למעשה קנתה בשמונה מיליון לירות מיפעל שהשקעה בו מגיעה ל-70 מיליארד לירות. האמריקאים השקיעו שני מיליארד לירות, סירבו להשקיע יותר. מנכ"ל המיפעל, איתן צור, התפטר.

עתה יחזור המיפעל ל„בנק לפיתוח התעשייה“, הנושה בו ב-50 מיליון לירות.

בחדש אפריל יתחילו בייבוא טלאים מארגנטינה, על-סמך רישיון-ייבוא שהורחב לפני כמה חודשים. הרישיון ניתן לשלמה גרובר, שייבא טלאים עם „המשביר המרכזי“ ועתה עבר לשותפות עם חברת „אשור“.

מישרד-המסחר-והתעשייה סירב עתה להתיר ייבוא בשר-עגלים זול מארצות-הברית במחיר של 1200 דולר הטונה, לעומת המחיר של 1600 דולר, ששילם המישרד לפני כמה חודשים. אילו היה המישרד מתיר ייבוא בשר זה יכול היה מחירו לצרכן להיות 15 לירות הקילו, לעומת מחיר של 35 לירות הקילו כיום. הממשלה מתנגדת בגלל לחץ של מגדלי-הבקר המקומיים, הרוצים לשמור על מחירים גבוהים של הבקר. בימים הקרובים יתחיל להגיע ארצה בשר קפוא מצרפת, שנקנה במחיר של

(המשך מעמוד 29)
גוד מפורש לדעת, להוציא מהלכסיקון את כל נציגי הסיפור העברית הצעירה בדרך שלאחר דור הפלמ"ח. כך קרה ששמותיהם של סופרים ומשוררים חשודים, אשר איתרע מולם ואינם שייכים לדור של גורי את חפר, יוצרים כנתן זך, יהודה עמיחי, עמוס עוז וא.ב. יהושע — הוצאו מהספר.
אולם הצנזורה לא ריחמה גם על אי שים שאינם משתייכים דווקא על שדה הסיפור והשירה. עילם כתב ערכים ל"שמות כאבא אחימאיר, אורי אבנרי, פרוץ ישיעוהו ליבוביץ, ד"ר ברוך קורצווייל ואחרים, אשר זמורה והמערכת שלו הח" ליתו להוציאם ממיסגרת 1000 האישים המועדפים שלהם.

אולם הטענה החמורה ביותר שאותה השמיע עילם, היא דווקא נגד אותם אי שים ששמותיהם מופיעים בספר: „אישים פוליטיים בני-זמננו כמו משה דיין, שמ"ע, פרס, דויד בן-גוריון, לוי אשכול, גול"דה מאיר ולובה אליאב — עברו ניתוח קוסמטי, בכל הקשור באירועי עשרים הי שנים האחרונות.“

נראה כי אפילו נושאים תמימים, כמו הוצאת לכסיקון לאישים, אשר תפקידו, כתפקיד כל לכסיקון שהוא, להיות זמן רב אחרי עורכו ומצנזרו, אינם מצליחים בארץ להתעלות מעל לשיקולים וחישובים של מיפלגות, דיעות פוליטיות, כי תות ויהישים אישיים.

תחבורה

ליזכרו של חבר

מיבצע לבדיקת רכב — יעזור

נהגים בפיקוח על המוסכים

מנהלי חברת-הגרייה מגור החליטו להג" ציח את זכר שותפם פינחס „פיני“ מר"ן, שנהרג בקרבות ברמת-הגולן במלחמת יום-הכיפורים.

הם רכשו בחו"ל מכשירים אלקטרוניים חדישים הבודקים את מערכת-ההשמל ב" מכונות, מערכות התנעה והצתה, צריכת דלק ומצב המצבר, יזמו מיבצע בדיקת רכב הינם לכל מנויי החברה.

במיבצע חורף-ללא-בעיות של מגור, נבדקות מדיייום כ-200 מכונות. בדיקתה של כל מכונה נמשכת כ-10 דקות. החילה תכננה החברה לסיים את ה" מיבצע ב-22 בנובמבר, אך בשל ההיענות

בוהני „מגור“ בפעולה. המישרד המליץ, אבל...

הרבה של מנוייה לבדיקה, היא שוקלת כעת את האפשרות להאריך אותה. תנאי מנוחה. הבדיקה, שאינה כוללת כיוון אורות, בלמים וצמיגים, לא מהווה תחליף לבדיקות הבטיחות של מישרד-התחבורה. אך היא מאפשרת לנהגים לקבל מושג על מצבה הטכני של מכונתם, דבר המסייע להם כאשר הם מכניסים את ה" מכונות לתחילת במוסך.

כאשר גודע לאחראים במישרד-התחבורה על קיום המיבצע, הם גילו נכונות להמליץ עליו, בתנאי שהוא ייערך רק במוסכים מורשים. התנאי עורר גיחוך אצל בעלי מגור.
הסיבה: המוסכים העורשים חברים ב" איגוד-המוסכים, שהוא בעל חברת-הגרייה שמגור, המתחרה בחברת מגור.